

Recenzii

Partea a cincea atrage atenția asupra faptului că sănătatea nu poate fi considerată a fi un criteriu al afecțiunii divine, deoarece neprezența bolii te poate face insensibil înaintea lui Dumnezeu. Boala sau necazul te face să vezi viața cu alți ochi. Pentru drepti, boala reprezintă un prilej de a deveni mai buni. Întâlnirea omului cu Dumnezeu în cadrul bolii face ca rugăciunea să fie mai puternică. Victor Hugo spunea că ochii înlăcrimați îl privesc mai bine pe Dumnezeu. Martirii lui Hristos sunt cei care rabdă cu vitejie necazurile și ispitele. Sfântul Ambrozie al Milanului sublinia că atunci când toate ne merg bine și nu există un necaz care să ne apropie de Dumnezeu, de fapt El este mânios pe noi.

În partea a șasea autorul vorbește despre acceptarea suferinței fără cârtire, oferind exemplul Dreptului Iov. Dictonul celebru: „*Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat*” reprezintă acceptarea voii lui Dumnezeu în viața noastră.

Ultima parte a cărții vorbește despre slujirea bolnavilor, despre vizitarea acestora, despre îngrijirea părinților, despre faptul că orice om nu trebuie să uite niciodată faptul că îngrijirea de sufletul suferindului atrage revărsarea milostivirii lui Dumnezeu.

Drd. Adrian-Nicolae Păunescu

Dr. Dmitri Avdeev, *Psihiatria pentru duhovnici*, trad. din limba rusă de Adrian Tănăsescu-Vlas, Ed. Cartea Ortodoxă, București, 2011, 214 p., ISBN 978-973-136-247-2

Autorul acestui volum, cu multiple specializări; precum cele de medic psihiatru, psihoterapeut, specialist în psihologie medicală etc: atestate la nivel mondial, este totodată și un fiu al Bisericii Ortodoxe Ruse cu activitate deosebit de bogată, misionară. Autorul mărturisește în cuvântul despre volum faptul că eforturile sale se îndreaptă spre explicarea distincției dintre păcat și boală psihiatrică, distincție pe care vrea să o elucideze mai ales în rândul preoților, care intră în contact direct cu oamenii suferinzi și care mijlocesc vindecarea lor.

Cartea prezintă, în prima parte; atât formele bolilor și ale necazurilor, în general, cât și formele și categoriile bolilor psihice în special, prezentând câteva simptome ale tulburărilor psihice. Autorul descrie aici câteva boli psihice, din perspectivă medicală, dar și cu sfaturi pentru tratarea duhovnicească a lor, după specificul și manifestările fiecăreia. Printre bolile amintite se numără: schizofrenia, psihoza maniaco-depresivă, epilepsia, tulburările psihice ale vârstei a treia, demența etc. În tratarea acestora, Doctorul Dmitri Avdeev subliniază că un prim pas este convingerea penitentului că boala psihică nu este o rușine, ci este o cruce și chiar dacă sunt lucruri pe care un astfel de bolnav nu le poate face, ceea ce poate cu siguranță face este să se smerească. Iar asumarea acestei stări este terenul pe care orice vindecare este posibilă. Volumul tratează apoi problematica raportului dintre psihiatrie și pastorație, importanța sinergiei dintre cele două fiind cu atât mai importantă cu cât, conform statisticilor, dintre toate tulburările depresive, un procentaj de 98% sunt provocate de cauze duhovnicești-psihologice și doar 2% sunt cauzate de afecțiuni severe, pentru care este nevoie de intervenție medicală. În continuarea studiului, Dr. Dmitri

Recenzii

Avdeev tratează natura bolilor „de la fire”, apoi tratează problematica bolilor cauzate de păcat și de lucrările demonice, citând Sfinți Părinți, dar și duhovnici și oameni de știință contemporani. Alte teme tratate de autor sunt „nevrozele și psihosomatica”, „tulburările de personalitate”, „neurastenia”, „stările obsesive”, „akedia (trândăvia) și depresia”, „problema suicidului”, „despre așa-numita eutanasiu”, „tratamentul de la suflet la suflet”, „psihoterapia ortodoxă” etc. Despre aceasta din urmă, dr. Avdeev spune că se disting două sarcini ale psihoterapiei ortodoxe: cea generală care este aceea de a-l ajuta pe om să-și biruie firea căzută și să conștientizeze mecanismele psihologice pătimate, iar cea particulară care este aceea de a-l ajuta pe om să-și rezolve problemele de viață concrete, personale, prin identificarea păcatelor personale, a patimilor personale și prin stabilirea și urmarea mijloacelor de vindecare. În viziunea Dr. Dmitri Avdeev, psihoterapeutul, psihologul sunt adeseori „înaintemergători” întâlnirii cu preotul. Acesta subliniază importanța psihoterapiei ortodoxe spunând că scopul pastorației ortodoxe este mântuirea sufletului iar scopul psihoterapiei ortodoxe este vindecarea sufletului, prin colaborarea dintre medic și preot.

Tratarea temelor este științifică dar și foarte bine fondată teologic și elucidează multe probleme contemporane propunând abordări sănătoase și făcând întotdeauna apel la împreună-lucrarea dintre preotul care sfințește și medicul care vindecă, ca instrumente ale lui Dumnezeu. De altfel, aceasta este prima idee exprimată în carte, prin trimiterea la Cartea Înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah: „Cinstește pe doctor cu cinstea care i se cuvine, că și pe el l-a făcut Domnul. Că de la Cel Preaînalt este leacul și de la rege va lua dar... Domnul a zidit din pământ leacurile, și omul înțelept nu se va îngreșoșa de ele... El a dat oamenilor știință, ca să Se mărească întru leacurile Sale cele minunate. Cu acestea tămăduiește și ridică durerea spițerul, cu acestea va face alifile. Nu este sfârșit lucrurilor Domnului și pace de la El este peste fața pământului... Și doctorului dă-i loc, că și pe el l-a făcut Domnul și să nu se depărteze de la tine, că și de el ai trebuință. Că este vreme când și în mâinile lui este miros de bună mireasmă. Că și el se va ruga Domnului, ca să dea odihnă și sănătate spre viață”(Sir 38, 1-2,4,6-10, 12-14).

Diac. Drd. Ioan-Paul Crîngașu

Marie-Dominique Phillippe, *Despre iubire*, Editura Paideia, București, 2011, 229 p., ISBN 978-973-596-672-0

Deseori s-a afirmat că cel mai bine au vorbit despre iubire (și căsătorie) monahii (cei singuri) iar despre monahism cei căsătoriți. Părintele Marie-Dominique Phillippe (1912-2006) – călugăr dominican și una dintre personalitățile spirituale sonore din mediul teologic-cultural occidental – nu face excepție de la această regulă. Fost profesor de filozofie la Universitatea din Fribourg (Elveția), întemeietor, în 1975, al Comunității Sfântul Ioan unde a predat de asemenea filozofia și teologia, părintele Phillippe și-a dedicat o mare parte din viață apostolatului, predicării Evangheliei unui public divers. Printre diferitele teme tratate este și cea a iubirii, a iubirii autentice – atât de des uitată din multitudinea formelor de iubire întâlnite în lumea de azi – pe care se îngrijește s-o trateze într-o manieră